

Nr 58.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen angående tilläggspension åt expeditionschefen i ecklesiastikdepartementet G. V. Tottie; givnen Stockholms slott den 20 januari 1933.

Kungl. Maj:t vill härmed, under återopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för denna dag, föreslå riksdagen att bifalla det förslag, om vars avlåtande till riksdagen föredragande departementschefen hemställt.

GUSTAF.

Ernst Wigforss.

Utdrag av protokollet över finansärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 20 januari 1933.

Närvarande:

Statsministern HANSSON, ministern för utrikes ärendena SANDLER, statsråden UNDÉN, NOTHIN, SCHLYTER, WIGFORSS, MÖLLER, VENNERSTRÖM, LEO, ENGBERG, EKMAN, SKÖLD.

Chefen för finansdepartementet, statsrådet Wigforss, anför efter gemensam beredning med chefen för ecklesiastikdepartementet:

Jag anhåller att få till behandling upptaga en till Kungl. Maj:t ingiven ansökning av expeditionschefen i ecklesiastikdepartementet Gustaf Wilhelm Tottie om erhållande av tilläggspension utöver honom i hans egenkap av kansliråd i nämnda departement författningsenligt tillkommande pension.

Tottie, som är född den 15 augusti 1866, antogs efter avlagd examen till rättegångsverken till extra ordinarie notarie i Svea hovrätt den 16 september 1889 samt utnämndes den 30 maj 1893 till vice häradshövding. Den 2 maj 1896 antogs Tottie till amanuens i ecklesiastikdepartementet. Han

utnämndes därstädes den 14 december 1906 till kanslisekreterare, den 21 december 1917 till förste kanslisekreterare från och med den 1 januari 1918 samt den 1 augusti 1919 till kansliråd från och med den 1 januari 1920.

Den 7 december 1917 förordnades Tottie att från och med den 1 januari 1918 vara expeditionschef i ecklesiastikdepartementet, vilket förordnande fortfarande gäller. Före sistnämnda dag hade Tottie alltså den 25 januari 1914 med endast kortare avbrott uppehållit expeditionschefsbefattningen i sagda departement.

Under den tid, Tottie innehaft ordinarie tjänst i ecklesiastikdepartementet, har han — frånsett kortare ledigheter för sjukdom — åtnjutit tjänstledighet för enskilda angelägenheter sammanlagt 2 månader 26 dagar.

Statskontoret har den 23 september 1932 avgivit infordrat utlåtande i ärendet och därvid, under erinran att med befattning såsom expeditionschef icke vore förenad pensionsrätt, i huvudsak anfört följande:

Av handlingarna i ärendet framginge, att sökanden den 15 augusti 1933 uppnådde den levnadsålder av 67 år, då enligt stadgande i 6 § civila pensionslagen skyldighet inträdde att avgå från den med pensionsrätt förenade tjänst, som sökanden innehade såsom kansliråd i ecklesiastikdepartementet, samt att han innehade mer än 35 för pension beräknliga tjänstår. På grund härav och då pensionsunderlaget för honom utgjorde 6,996 kronor, syntes han kunna förklaras berättigad att från och med dagen näst efter den, då avgång från tjänsten efter den 15 augusti 1933 uppnådd levnadsålder av 67 år komme att äga rum, åtnjuta pension till nämnda belopp att utgå enligt bestämmelserna i omnämnda lag.

Enär emellertid det med befattning såsom expeditionschef förenade arvodet motsvarade den till överdirektör av högre grad utgående avlöningen, hade i fall, där vederbörande under lång tid innehaft expeditionschefsämbete, ansetts billigt att utverka en tilläggspension, avpassad med ledning av det pensionsunderlag av 7,896 kronor, som vore gällande för sådan överdirektör, som nyss nämnts. Såsom framginge av de två fall, som hittills förekommit (prop. nr 25/1925, p. 1, och nr 52/1931), hade dock ej hela skillnadsbeloppet, 900 kronor, mellan kanslirådspensionen och överdirektörspensionen ansetts böra utgå i tilläggspension, utan hade tilläggspensionen bestämts till $\frac{2}{3}$ av nämnda skillnadsbelopp, således till 600 kronor, med iakttagande tillika att för den händelse befattningshavaren med hänsyn till tjänstårens antal icke uppfyllde villkoren för åtnjutande av hel pension motsvarande reducering ägde rum av tilläggspensionen.

På grund av vad sålunda anförts har statskontoret hemställt, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen medgiva, att Tottie finge från och med dagen näst efter den, då efter avsked från kanslirådsbefattningen förordnandet för honom å expeditionschefsämbetet upphörde, under sin återstående livstid åtnjuta, utöver honom författningens enligt tillkommande pension, en tilläggspension till belopp av 600 kronor.

Med hänsyn till den långa tid, under vilken Tottie på ett förtjänstfullt och framstående sätt bestritt expeditionschefsämbetet i ecklesiastikdepartementet, finner jag det skäligt, att Tottie kommer i åtnjutande av tilläggspension i enlighet med statskontorets förslag. *Departements-
chefen.*

Jag hemställer alltså, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen medgiva,

att expeditionschefen i ecklesiastikdepartementet Gustaf Vilhelm Tottie må från och med dagen näst efter den, då efter avsked från kanslirådsbefattningen förordnandet för honom å expeditionschefsämbetet upphör, under sin återstående livstid uppbära — utöver honom författningsenligt tillkommande pension — en tilläggspension å allmänna indragningsstaten till belopp av 600 kronor för år.

Med bifall till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställen förordnar Hans Maj:t Konungen, att proposition av den lydelse, bilaga till detta protokoll utvisar, skall avlätas till riksdagen.

Ur protokollet:

P. J. Arrhenius.

